

ת"פ 17962/11/12 - המאשימה, מדינת ישראל נגד הנאשמים, יצחק ערנגי, יניב חזן - נמחק

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

18 יוני 2015

ת"פ 17962-11-12 מדינת ישראל נ'

ערנגי ואח'

בפני כב' השופט שמאי בקר

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. יצחק ערנגי

הנאשמים

2. יניב חזן - נמחק

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד זמנסקי

ב"כ הנאשם 1, עו"ד בן-שבת

הנאשם 1 - בעצמו

גזר דין

הנאשם הודה והורשע בעובדותיו של כתב אישום מתוקן, לפיהן בסוף שנת 2012 נכנס יחד עם נאשם אחר לדירה של פלוני, המתלונן, בתואגת שווא, לפיה השניים מבקשים לבדוק את הדירה לצורך קנייתה.

באופן זה הסיגו השניים גבול לאותה דירה, והם הוסיפו חטא על פשע בכך שגנבו כרטיס אשראי השייך למתלונן, לאחר שנטלו אותו מחדר השינה של האחרון.

תוך יומיים שלושה החל הנאשם לעשות שימוש בכרטיס האשראי הגנוב, קנה נעליים, מכנסי ג'ינס, סיגריות, ועוד סיגריות ועוד סיגריות. לציין, כי חגיגת הקניות נעשתה משך יומיים, אולם התביעה מצאה להאשים את הנאשם בשלושה אישומים שונים, כאשר בכל אישום מתוארת רכישה נפרדת, הגם שהרכישות בוצעו כאמור ביום 2.11.12 (2 רכישות) וביום 4.11.12. סך הרכישות עולה כדי למעלה מ 2500 ₪ (התביעה אינה יודעת לומר אם הסכומים הוחזרו למתלונן על ידי חברת כרטיסי האשראי).

עמוד 1

הנאשם הורשע אפוא בעבירה של הסגת גבול פלילית, גניבת כרטיס חיוב לפי ס' 16 לחוק כרטיסי חיוב, הונאה בכרטיס חיוב (3 עבירות) וקבלת דבר במרמה (3 עבירות).

הנאשם הודה כאמור, במיוחס לו, ובמסגרת הסדר הטיעון נשלח אל שירות המבחן, על מנת שהאחרון יחוזה את דעתו גם ביחס לשאלת הארכת מאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד מעל ראשו של הנאשם, בן לא פחות מ-12 חודשים תמימים.

טרם אתייחס לתסקירי שירות המבחן אפנה לטיעוניה של המדינה, לעונש.

המדינה עמדה על חומרת המעשים, בצדק, בדגש כמובן על האישום הראשון, המספר כיצד הנאשם וחברו הערימו על המתלון, נכנסו לביתו - מבצרו, וגנבו משם כרטיס אשראי. אין צורך להכביר מילים על המעשה המכוער, על הפגיעה בפרטיות, ובוודאי גם על העלבון וההשפלה שהיו מנת חלקו של המתלון, לצד כמובן הפגיעה ברכושו.

המדינה עתרה אפוא להענשת הנאשם לאור מתחמי הענישה שהניחה, בין חצי שנה ועד שנת מאסר בגין הסגת הגבול הפלילית וגניבת כרטיס אשראי, ועוד מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל ביחס לכל אחת ואחת מהרכישות הבלתי חוקיות שביצע הנאשם באמצעות כרטיס האשראי הגנוב.

על פני הדברים, ההגנה לא חלקה על מתחמי הענישה שהציגה התביעה, ולדעתי בדין נמנעה מכך, שכן המתחמים סבירים וראויים למעשים.

ברם, ההגנה השליכה את יהבה ואת כל כובד טיעוניה על שיקומו של הנאשם.

נעין אפוא בתסקירי שירות המבחן.

התסקיר הראשון, זה מיום 4.1.15, מספר על אדם בן 34, נשוי ואב לפעוטה בת שנה, העובד כשליח בחברת שליחויות.

הנאשם גדל כילד בכפר שלם בתל אביב, גילה קשיי למידה בילדותו, ותיאר גדילה בסביבה רווית פשע ועוני.

הנאשם לא שירת בצה"ל, לדבריו נוכח מצבה הרפואי של אמו, ההחמרה במצבה, ורצונו לסעוד אותה באותה עת.

שירות המבחן עמד על כך כי הנאשם עובד כאמור בחברת שליחויות, היום שמענו כי למעשה מדובר בעבודה כפולה, כך הנאשם, העובד תחת שני מעסיקים, בשתי משמרות ביום, כשליח, וזאת על מנת להשיב חובות בהם הוא שקוע עד צוואר (הוצגו מסמכים מהבנק התומכים בגרסתו).

שירות המבחן עמד על ההיסטוריה העבריינית של הנאשם, כאשר עיון ברישום הפלילי שלו מלמד כי אין מדובר בעבר מכביד, אלא - כפי שתיארה ההגנה - בהתנהגות פרועה, אי פה אי שם, במקרים בהם פעל הנאשם בתגובה למצבים שונים. רוצה לומר, אין המדובר, ברוב העבירות, בעניינים מתוכננים המלמדים על אורח חיים עבריינית. לא לחינם אפוא כותב שירות המבחן, כי חרף כתב האישום, אין הוא מתרשם מקווי אישיות מרמתיים אצל הנאשם.

הבעיה, בה"א הידיעה, היא עבירה אחת, חמורה ורצינית, מבלי להקל ראש באחרות, הרשומה עלי גיליון רישום פלילי וגזר דין מיום 1.12.09, שניתן על ידי כבוד השופטת גרינברג בבית משפט זה, ואשר אושר בבית המשפט המחוזי; גזר הדין שלח את הנאשם לרצות 8 חודשי מאסר בפועל, מאחורי סורג ובריא, ולעניינו רלוונטי ואקטואלי המאסר על תנאי שנגזר על הנאשם, למשך שנה תמימה, והוא בר הפעלה היום.

שירות המבחן ראה לנגד עיניו את החרב הגדולה והכבדה הזו, ובסופו של יום, לאחר שהגיש שני תסקירים לבית המשפט, המליץ שלא להפילה על צווארו של הנאשם, ובכך להאריך את המאסר המותנה שנגזר עליו בשנת 2009, ביחס לעבירה שבוצעה בשנת 2007.

אומר כבר עתה, כי לאחר שקראתי את שני התסקירים, שמעתי את אשתו של הנאשם, ראיתי לנגד עיני את אורך המאסר המותנה ואת משמעותו על הנאשם ועל משפחתו, מצאתי לאמץ את המלצת שירות המבחן, ואסביר.

ראשית חוכמה, תנאי בלעדיו אין לגזר דין זה, היא העובדה שמאז ביצוע העבירה משך הנאשם ידיו מעניינים פליליים, והוא שקוע כל כולו במשפחתו החדשה, והוא עובד בשתי עבודות כאמור, על מנת לממן שכר דירה, דמי גן, ועוד כהנה וכהנה עניינים, כאזרח מן השורה.

כמעט שלוש שנים של ניקיון ואי פתיחת תיקים חדשים, מעידים, אמפירית, כי שירות המבחן צדק בהתרשמותו מהנאשם, לפיה החליט לפתוח דף חדש, לנתק את קשריו החברתיים - פליליים משותפו לכתב האישום הזה כמו גם כתב האישום נושא המאסר המותנה, וכל שלנגד עיניו, כפי שאמרה אשתו היום - עבודה, בית, משפחה, עבודה וחוזר חלילה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מבין את חומרת מעשיו ואת הפגיעה שגרם למתלונן.

שירות המבחן התרשם עוד, כפי שהתרשמתי גם אנכי, כי לצד הנאשם בר המזל עומדת אישה דעתנית ואסרטיבית, שאימה עליו בגירושין אם לא יעלה על דרך המלך, ולצד גישה תקיפה זו, קיימת גם תמיכה ממשית מצדה, וכל אלה מהווים מוטיבציה לשינוי, כפי שערך, עורך, ואני תקווה שעוד יערוך - הנאשם.

השירות התרשם כי המעצר האחרון טילטל את הנאשם ואת משפחתו, ותחת אותו "איום" מובן בהחלט מצד האישה, החליט לשנות דרכו, לא להישען על ילדותו ועל הסביבה בה גדל, לא להשליך ולא להעמיד פני קורבן, אלא לקחת חיו בידיו. שירות המבחן מתרשם בהחלט כי גם הפיכתו של הנאשם לאב חוללה בו שינוי, לטובה, כזה המרחיק אותו מדבר

עבירה.

כל זאת - בתסקיר הראשון, מינואר שנה זו. על מנת לראות שהדברים אכן יציבים, והואיל והשירות התרשם באותה עת אך מתפנית אישית, כאשר לא היה מלווה בטיפול או בשיקום ממשי, נדחה הדיון לתחילת הקיץ, היום, והנה - מונח בפנינו תסקיר נוסף.

התסקיר השני מחרה מחזיק אחרי הראשון, אף מחזק אותו: הנאשם לימד על עצמו כי פיו ולבו שווים, כי הוא נרתם לטיפול אמיתי, לא הסתפק רק במשפחה ועבודה כגורמים מייצבים, וכל כולו מושקע ומחויב לטיפול שירות המבחן. האחרון מספר על תהליך של התבוננות פנימית וביקורתית, על ההכרה היום, בדיעבד, על בחירות רעות ופליטות בעבר, ועל גאווה, מוצדקת, על כך שהנאשם כבר שלוש שנים עובד באותו מקום עבודה, ענין שהוא כמעט נס ביחס לאדם האימפולסיבי המתואר בגיליון הרישום הפלילי.

שירות המבחן ממליץ אפוא שלא לקטוע את הרצף הטיפולי, כאשר הטיפול והשינוי שהתחולל אצל הנאשם מהווה גורם משמעותי להפחתת הסיכון, כאשר בוודאי גם התא המשפחתי תומך בכך, והנאשם אף מבין, כך נראה, כי משמעות חזרה לסורו תהא אובדן התא המשפחתי.

השירות חותם אפוא את המלצתו, נוכח מה שהוא מכנה כהליך שיקום משמעותי, וממליץ על הטלת צו מבחן לשנה, לצד של"צ. שירות המבחן מתריע כי שליחת הנאשם לבית הסוהר, על דרך הפעלת המאסר מותנה - תקטע את ההליך השיקומי.

המדינה הגישה לעיוני את ע"פ 2014/12 בענין **ספרטק שוניה**, כאשר הבהירה מראש כי המעשים שם חמורים יותר, אולם הדגש הוא על כך שיש להעדיף, במקרים המתאימים ואולי גם ככלל, את האנטרס הציבורי, הענישתי, על פני האנטרס האישי, השיקומי.

עם כל הכבוד, ברי שכל מקרה לגופו, וענין **שוניה** זה שונה מענייננו באופן מהותי: על אותו שוניה הושת צו מבחן משך שלוש שנים לצד הארכת מאסר על תנאי, אולם אותו ברנש הורשע בשלוש עבירות של שוד בנסיבות מחמירות ובעבירה של ניסיון שוד באותן הנסיבות. לא אכביר מילים ותיאורים, ואסתפק בכך שאספר כי במקרה אחד הגיע אותו ספרטק למכולת, נכנס שם על מנת לגנוב כסף מהקופה, התגנב מאחורי גבו של המוכר והטיח בראשו שני בקבוקי שמפניה. על אותו תרגיל חזר אותו שוניה, בשינוי אחד בלבד - שימוש בבקבוק וודקה, על גבי ראשו של אחר.

עם כל הכבוד, והגם שלא התעלמתי מהערתה ההגונה של התביעה שספרטק דנא ביצע עבירות חמורות יותר, הרי ברי שקשה, בהרבה קשה, למחול לבן בליעל אלים כזה, מאשר לנאשם החובש את ספסל הנאשמים באולם זה.

הגם שאיני מקל ראש כהוא זה בפגיעתו של הנאשם במתלון, הרי שבתחבולות שנקט לא נכללה אלימות כלל, וגם

הרישום הפלילי שלו מעיד עליו שאין בעברו עבירות של אלימות פיזית (יש לו עבירת איומים אחת, מזמן).

קל הרבה יותר למחול למעשים שאין בהם אלמנט של אלימות, בוודאי כאשר אני משווה את התיק דנא לתיק של שוניה, שלא רק היה אלים אלא גם היה אלים סדרתי, מה עוד שעל הנזק שגרם הנאשם למתלונן, ניתן לפצות בכסף, וכך יעשה.

עוד הביאה לפניי המדינה את עניינו של יניב חזן, שותפו של הנאשם להסגת הגבול, אשר נדון ל 24 חודשי מאסר בפועל (ת"פ 25464-05-13). ברם, אותו חזן אף צירף תיק של התפרצות לדירה, ענין ועבירה החמורים הרבה יותר מהסגת גבול, כך ידענו וכך קבע גם המחוקק, ולצדו של אותו חזן לא עמדו תסקירים חיוביים כל כך, ושיקום אופטימי כל כך. עוד יצוין, כי אותו חזן ביצע את ההתפרצות לדירה לאחר שביצע את העבירה המתוארת ברישא לכתב האישום דנא, עוד הוא במעצר בית (כך מוסרת הסנגורית), ללמדך שבעוד שהנאשם כאן, בעזרת אשתו ובתו, הבין כי עליו לשנות את דרכו, הרי שאותו חזן אך הסלים את פעילותו הפלילית.

סעיף 40 ד' לחוק העונשין, המדבר והמעדיף שיקום על פני ענישה קונקרטית, ראוי לחול בענייננו.

על מנת לוודא שהנאשם ימשיך בדרכו הטובה, יגזר עליו צו מבחן, למשך ארוך יותר מזה שהמליץ שירות המבחן, על מנת לראות - לאורך זמן רב יותר - שהוא אכן שינה את עורו.

פטור בלא כלום אי אפשר, ועל מנת להעניש את הנאשם גם באופן קונקרטי, באופן כזה שהוא גם ישלם חוב, ולו חלקי, או סמלי, לטובת החברה בה פגע, ינתן צו של"צ, בהתאם להמלצת שירות המבחן, הגם שהנאשם עובד מבוקר ועד ליל.

סוף דבר אפוא, שאני מאמץ את המלצת שירות המבחן, וגוזר את דינו של הנאשם על דרך הוראת ס' 40 ד' לחוק העונשין, כדלקמן:

א. ראשית, אני מאריך את המאסר המותנה שנגזר על הנאשם במסגרת פ 7836/07 וזאת למשך שנתיים מהיום.

ב. בהסכמת ההגנה, ולבקשת התביעה (מבלי שהדבר מהווה הסכמה מבחינתה לעונש), אני גוזר עוד על הנאשם 6 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם תוך 36 חודשים מהיום יעבור יתר העבירות בהן הורשע במסגרת פרשה זו.

ג. ניתן בזה צו מבחן למשך 18 חודשים מהיום. הבהרתי לנאשם כי אי עמידה בצו המבחן, אי שיתוף פעולה, או כל סטיה מדרך הישר, תחזיר אותו לאולם זה, ואז ירד מעל הפרק ס' 40 ד', ובית המשפט יאלץ לעשות שימוש בסעיפים קטנים אחרים של אותו סעיף 40 ממש.

ד. צו של"צ למשך 200 שעות, לאורך 18 חודשים, כמומלץ ע"י שירות המבחן.

על מנת לאפשר לתביעה להרהר הדבר, צו השלצ לא יחל אלא תוך 45 יום מהיום.

ה. פיצוי למתלונן, עד תביעה מספר 5, בסך 10,000 ₪, אשר יקוזז מהפקדה בת 30 אלף ₪, שנמצאת בבית המשפט במסגרת מ"ת 17971-11-12.

ו. קנס בסך 2000 ₪, אשר יקוזז מאותה הפקדה.

ז. יתר הסכום - יוחזר לנאשם.

מוצגים: כסף, סכום בסך 2950 ₪ יוחזר לנאשם, סכום 4700 ₪ יוחזר ליניב חזן ושאר מוצגים - להשמיד.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן, בתודה ולשם הפעלת הצווים.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום א' תמוז תשע"ה, 18/06/2015 במעמד הנוכחים.

שמאי בקר , שופט